

ישיע

447

שלנו

447 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ אלול תשע"ה | 48 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן



בני דוד פותחים את השלוחה בבקעת הירדן



8

כל קיץ קורה דבר מה



4



תכשיטי BLUMAMAN



2



הרב ד"ר חנן יצחקי
רב מכללת אפרתה

על הפרשה - כי תצא

קול חינוכי אחיד

פירושו של הרש"ר הירש לפסוק זה, יכול לעזור בהבנה: "איננו שומע בקול אביו ובקול אמו" - רק אם יש לילד גם אב וגם אם; ורק אם גם אביו וגם אמו הפעילו עליו את השפעתם המזכנת; ורק אם האב והאם מדברים בקול אחד, כאמור בפסוק כ': איננו שומע בקולנו; ורק אם שניהם עומדים מול הילד באותה מידה של כובד ראש וכבוד; ומעל הכל, רק אם יש ביניהם אחדות דעים ורצון משותף - רק אז יכולים הם לומר לעצמם שלא הם אשמים בקלקלת בנם. אם חסר אחד מכל אלה, ובייחוד אם אין הסכמה בין האב לבין האם ואין הם מוזכרים בכיוון אחד, הרי קלקלת הילד עדיין איננה מוכיחה את ההשחתה המוסרית של טבעו. אילו נתחנך כהלכה על ידי

הדרשנים מנסים, בדרך כלל, לחבר את פרשת השבוע לאירועים שמתרחשים באותו הזמן. ברבות השנים, תחילת שנת הלימודים בבתי הספר ובגנים נופלת בפרשת כי תצא, מה שאירוני בזה, הוא שהנושא המרכזי בפרשה העוסק בענייני חינוך הוא 'בן סורר ומורה'. התורה שבעל פה מרחיבה על כך ש'בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות', גם המשנה וגם התלמוד מפרטים תנאים בלתי אפשריים על מנת שנוכל לקיים דין זה: "ר' יהודה אומר: אם לא הייתה אמו שווה לאביו בקול, במראה ובקומה אינו נעשה בן סורר ומורה". כיצד ייתכן שאמו תהיה שווה לאביו בקול, במראה, ובקומה?

שנת לימודים חדשה תחל השבוע לאחר קיץ גדוש באירועים וחוויות. לעיתים גם הורים ומחנכים עומדים משתאים מול ההתרחשויות ובעיקר כשהם נדרשים לדבר על כך עם הילדים והנוער. השבוע בישעמדה בחרנו להביא בפניכם התייחסות חינוכית לאתגרים אלו באגרת אישית להורים ולמחנכים שכתבה שרה אליאש, אשת חינוך תושבת קדומים וחברת הנהלת מועצת יש"ע.

המשך בעמוד הבא >

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
יחזקאל	18:43	חברון	19:43
חל' אביב	18:45	שכם	19:45
ח'פה	18:39	באר שבע	19:46

ותי השבת



17:30 - 19:30 תפילה במקום המסכן ומעמד הפרשת חלה מיוחד עם אורה ועזרי טובי

21:00 - 22:30 ישי ריבו במופע תפילה מרגש

תפילת נשים מוחממת ומרגשת ערב סליחות וניגונים בשילה הקדומה. במקום המסכן יום רביעי, כ"ה באלול תשע"ה 9.9.15

20:00 - 21:00 הרבנית 'מימה מזרחי' בשירה מרתקת ומעמד תפילת חנה משותפת



שרה אליאש

אשת חינוך וחברת הנהלת
מועצת ישי"ע

האומללה. למרות הימים הקשים שעברו עלינו אז, למרות החרב המתהפכת מעל ראשנו כל השנים - גדל הישוב ביש"ע והתעצם והנוער הוכיח עצמו בהמשכיות ההתיישובות, בהקמת ישובים חדשים, ויחד עם זאת גם במילוי השורות בגרעינים התורניים והעירוניים ברחבי הארץ. המאבק למען ארץ ישראל הוא מאבק על דמותה של המדינה. הפערים החברתיים שמעסיקים את כל המדינה צומצמו לאפס במבנה הקהילתי והאינטגרטיבי של מרבית הישובים. צדק חברתי - זה כאן, בכל ישוב בו יש קליטה כוללת של כל העדות וכל הגוונים. **לחדד:** יש בארץ ציבור שאינו חושב כמונו. ציבור נפלא, ציוני, אכפתי ותורם. בתחומים רבים יש מה ללמוד ממנו. תבוסות בבחירות מעצימה את התסכול שלו. מחובתנו להיות קשובים, לשמור על דיאלוג ולכבד. יש להפנים שמי שבחר לגור בארץ, לשלוח את בנו לצבא, גם כשהוא מתנגד לנו - הוא שותף בנשיאה בעול ובאחריות. למתן את הדיבור על "השמאלנים", למתן את השיח המתלהם. לקראת השנה החדשה אני מאחלת שהשאיפה להפיק מעצמנו את המיטב, להיות בחזית של העושים למען העם והמדינה תמשיך להיות סימן היכר שלכם ושל ילדכם ותלמידכם ושלא נצטרך ליישם שאיפה זו במאבק על קיומנו.

אז מה אנחנו המחנכים אומרים? כלל ראשון בחזרה מהחופשה הוא **לשאול ולהקשיב:** איפה הייתם בקיץ? מה אתם אומרים על הסיפור בכפר דומא? קראתם את הכתבה על חוף לבנון? - חשוב מאד לאפשר, להקשיב ולשמוע. האם צריך לגנות? הגינוי לא תמיד תורם ואף מייצר התנגדויות והתבצרות. במקום גינוי חשוב **להביע עמדה נחרצת וברורה:** זכינו לחיות בדור שבו טעמנו טעם "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים", התפישה הרואה בתקופתנו אתחלתא דגאולה - מחייבת הסתכלות כוללת על עם ישראל. מתוך חוויה זו עלינו ליהודה ושומרון בניסיון לסחוף עמנו רבבות המוני בית ישראל - להפוך חלומנו לחלום. נבנו ישובים, קמו קהילות חדשות. לאורך כל השנים הנוער היה שותף מלא בהשגת מטרות אלו, שמעולם לא היו רק בשביל עצמנו, אלא תמיד בהסתכלות כוללת על צרכי המדינה. הסתכלות כוללת זו משמעותה שכל פעילות נקם מנוגדת לחלוטין לאידיאל בשמו באנו. אין ליחיד סמכות לפגוע ברכוש ובוודאי לא בחיים של אחר. כך גם עמדה ברורה לגבי התפרקות מצניעות ומאחריות בקיץ. **לחזק:** ימי אלול לפני 22 שנה היו הימים בהם נחתם ההסכם האומלל - "הסכם אוסלו". הסכם בו ויתרה מדינת ישראל על ריבונותנו בחלקים מיש"ע, שבעקבותיו נשפך דם רב ונכפה הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון. כל אלה ספיחים של אשליית השלום

תחילת שנה, ימים ראשונים של לימודים חוזרים ומציפים בלבבות שאלות ותהיות על מה שצופנת לנו השנה, לאן פנינו מועדות, מה הדגשים והעדיפויות ומהי מטרותנו. ימי אלול קוראים לנו לשוב למרכז הווייתנו, למצפן הפנימי ביותר, לשורשים. הם משקפים לנו מי אנחנו. מי מאתנו שהסתובב בחודש האחרון בחוגים אחרים חש שמופנים אליו חצי בקורות: "למה אתם מחנכים? מה עושה הנוער שלכם? מי הם באמת נוער ישי"ע?". לצערנו, יש בציבור הישראלי כאלה שבשומעם את הצירוף 'נוער ישי"ע' - מתיינים אותם ישר כפורעים, חסרי חינוך, עוקרי זיתים ומציתי תינוקות (ח"ו). יש להניח שגם הנוער נתקל בתגובות כאלה. סקירה קטנה תראה, כי נוער ישי"ע נמצא בחזית של התנדבות ופעילות למען הקהילה, העם והארץ. קייטנות איל"ן, קו לחיים, פעילות חיונית בהתיישובות הצעירה במאחזים, שמירה על ארץ ישראל, יחידות קרביות ומתנדבי שירות לאומי באחוזים מהגבוהים במדינה.



בשיתוף המרכז לטיפול וזימות ועסקים קטנים ביהודה, שומרון והבקעה www.mati-shay.org.il

יוסי מתן וצביקה בלום,

הבעלים של מותג התכשיטים BLUMAMAN באורנית.
WWW.BLUMAMAN.CO.IL 052-8212222



עסק שלנו



אנחנו מאמינים כי אין גיל
ליצירתיות ולעשייה



מי האישיות שהכי הייתן רוצים כלקוח?

אנו מעצבים בעיקר לנשים, כאשר הרבה לפני שהקמנו את המותג BLUMAMAN עיצבנו תכשיטים לכל בני המשפחה שלנו: הנשים, האחיות, הילדים, הגיסות, הכלות ואפילו גם לחתנים. האמהות שלנו לא זכו לחוויה הזו, והיינו שמחים על ההזדמנות לבלות איתן עוד קצת ולפנק אותן מכל הלב בתכשיטים המעוצבים שלנו. על אף שאין כאן, הן חלק בלתי נפרד מזיכרונות הילדות שלנו ומלוות אותנו גם היום בהרבה רגעים בסטודיו.

איך מט"ז עזרו לכם לקדם את העסק שלכם?

דרך מט"ז זכינו בליווי של יועצת מקצועית וצמודה שסייעה לנו בבניית תוכנית עסקית והגשמת החלום - הקמת מותג תכשיטים שמשקף את מי שאנחנו.

מה מייחד את המותג שלכם על פני מותגים אחרים?

נוטים לומר כי "העולם שייך לצעירים", אנחנו מאמינים כי אין גיל ליצירתיות ולעשייה. בזכות הניסיון שצברנו לאורך השנים אנו מציעים לקהל לקוחותינו תכשיטים מעוצבים במחיר שווה לכל כיס, ברמת גימור גבוהה וכל זאת מבלי שיצטרכו להתפשר על העיצוב.

מוצר שהייתם רוצים להמליץ עליו?

היינו רוצים להמליץ על טבעת חותם צרה בציפוי זהב משולבת אמיל, המגיעה במגוון של צבעים. לרגל השקת האתר החדש שלנו ניתן לרכוש טבעת זו במחיר מבצע. כולן מוזמנות להיכנס לאתר ולבחור את הצבע שהן אוהבות.

איך החלטתם להקים עסק?

המותג BLUMAMAN נולד מתוך חברות עמוקה ורבת שנים, מתוכה צמח שיתוף הפעולה העסקי בינינו. כל אחד מאיתנו יזם, ניהל והיה בעלים של עסקים עצמאיים בעבר בתחומים שונים: לייף סטייל, קוסמטיקה ואלקטרוניקה.

לצד כל אלו, המשכנו ללכת לסדנאות פרטיות ולפתח את אהבתנו בתחום עיצוב התכשיטים, ולכן, הצעד הטבעי מבחינתנו היה להפוך את החלום למותג. הניסיון שצברנו במהלך השנים, כל אחד בתחום, מייצר שילוב מעניין וייחודי בעולם התכשיטנות.

מאיפה מתקבלת ההשראה לקו התכשיטים?

הקולקציות של BLUMAMAN שואבות את השראתן מזיכרונות הילדות שלנו. בשוב אורנית נוצר המפגש, האחד נולד וגדל בצפון הארץ במושב בעל מרחבים פתוחים, ללא גבולות, בין פרדסים ושדות חיטה. השני, נולד וגדל במרכז הארץ, בעיר תוססת שקצב החיים בה דינמי ומהיר. החיבור בינינו מביא עולם חדש של תכשיטים שנוכחותם משקפת חיים ללא גבולות, ריגושים והתחדשות מתמדת.

ההורים: "ותפסו", "והוציאו", "ואמרו", ואילו לגבי החרשות הפסוק מדבר על הבן, ולא על ההורים: "איננו שומע בקולנו!" כיצד ניתן ללמוד מכך שאף אחד מן ההורים לא יהיה חרש? התשובה היא שכל מחנך ומטיף מוסר, צריך לשמוע קודם בעצמו את המוסר שהוא מטיף לו, להפנים ולקיים, ורק אז לדרוש זאת מן השומע. אם ההורה או המורה מטיפים, אך אינם מקיימים בעצמם את דבר המוסר, אם הם "חרשים" לדבר שהם עצמם אומרים, אז מה לנו כי נלין על החניך? שבת שלום, שנת לימודים פורייה ומוצלחת, ושנראה כולנו ברכה בעמלנו.

משבח ומחיך, ואילו השני נשאר אדיש? יש צורך במראה חינוכי אחיד. "שוים במראה ובקומה". רק אם ההורים מדברים בקול אחד ויש להם שדר חינוכי אחיד לבן, ניתן לומר שהבן סטה מן הדרך. אם האב והאם אינם שווים בדרם החינוכית - הבן לא יוגדר כסורר ומורה. נקודה נוספת ניתן להבין מהמשנה (סנהדרין ח מד) שלומדת מן הפסוקים את הפרטים הבאים: "היה אחד מהם גידם או חגר או אילם או סומא או חרש - אינו נעשה בן סורר ומורה, שנאמר: 'ותפשו בו אביו ואמו' - ולא גדמין, 'והוציאו אותו' - ולא חגרין, 'ואמרו' - ולא אלמין, 'בגנו זה' - ולא סומין, 'איננו שומע בקולנו' - ולא חרשין". בבעלי המום הראשונים הפסוק מדבר על

אביו ואמו, אפשר שהיה מתפתח בדרך אחרת, ומה שעוות בידי ההורים יכול לתקן על ידי החיים והנסיון. ההסכמה הגמורה בין האב לבין האם היא התנאי הקודם לכל האמור כאן...". על מנת לקיים את דין בן סורר ומורה על ההורים לדבר בקול אחד. קול חינוכי אחיד. לעיתים האב מקפיד על משהו, אך האם "מעלימה עין". יש פעמים שהאב אומר: "אמא לא מרשה", ובכך הוא גורם לילד להבין שמבחינתו העניין חמור פחות. הם צריכים להיות שווים בקול. וכן, גם במראה ובקומה. כשילד מתנהג בצורה מסוימת, האם התגובה הוויזואלית של ההורים היא שווה? כשהבן עושה מעשה קונדס - ייתכן שהאמא כועסת אך האבא קורץ בזווית העין לבנו? וכשהילד עושה דבר טוב, האם הורה אחד

לגעת בנצח

בימי הסליחות בעיר האבות חברון

בלילות חודש אלול נושבת רוח מיוחדת בעיר האבות
בואו לחווית סליחות מיוחדת באתרי חברון ובסמטאותיה!
מרכז המבקרים "לגעת בנצח" מציע מגוון תכניות לימי ולילות הסליחות:

ע"ש הרשל פינק

ביקור במיצג "הרב חושי"



סיורי סליחות מרתקים בתל חברון העתיקה ובאתרי היישוב היהודי בחברון.

סיור מיוחד ל"סמטת הגיבורים" בסיפור אישי של לוחם בקרב הגבורה בסמטת

סיור סיפורי התנ"ך וההיסטוריה היהודית בעיר.

שיחות מרתקות במגוון נושאים הקשורים בחברון:

הרב אריאל לוי - "מעשה אבות סימן לבנים" בדורנו: איך מתחברים לה' ע"י הביקור במערת המכפלה נעם ארנון - סודות מערת המכפלה ועוד.



לפרטים והזמנות: מרכז המבקרים לגעת בנצח | היישוב היהודי בחברון
פייסבוק: חברון מערת המכפלה | www.hebron.org.il 02-9965333



כל קיץ קורה דבר מה

ברחבת הריקודים, גם הם השתוללו קצת... קיץ אחד, שנה שעברה, ואני מחוברת לראשונה לוואצאפ המשפחתי, רגע אחרי שקניתי מכשיר חכם, באיחור אופנתי. בקבוצה של המשפחה שלי אני שוטפת בעיקר את העיניים בתמונות מחו"ל של כל בני המשפחה. האח באיטליה, האחיות בהרי הברוקבק, האח הצעיר בארה"ב, והאמצעי בגיחה משפחתית ברודוס הכל כלול. וכשאני דורשת מאחותי שתשלח עוד ועוד תמונות, היא אומרת שלא נעים לה, ואני מתחננת, פליז תשלחי לי קצת חו"ל! כרגע זה בהחלט מספק ומשביע, בהמשך אולי גם לי יהיה האומץ, והחשק והיכולת להרפות, ובייביסיטר טובה...

וכל התמונות והסרטונים בוואצאפ מתערבבים להם עם תמונות סאטיריות מהמלחמה, וסרטונים מצחיקים שרצים בכל הקבוצות ואמורים לתת הפוגה קלה ורגעית לסיטון הזה של הקיץ שעבר. והקיץ הזה, כבר גבה קורבנות. ללילה אחד זכינו תושבי היישוב להדים של היסטריה, וטלפונים כשלא באמת היינו השחקנים הראשיים. והלב נקרע וכבר לא יכול להכיל, ואני כל הזמן שואלת "למה? למה בן שני? למה שוב? למה הם?", וכל הדיבורים על אמונה ומילים שאמורות לחזק, עוברות דרכי. ואני מתפללת שהקיץ הזה יהיה רגיל. נעים. משפחתי, מצחיק, מזיע, מעצבן.

עם קניות בלתי נגמרות של ספרי לימוד ומחברות וציוד לבית הספר. והוצאות הזויות על קייטנות ובריכות וחפשי תמרידך בגן חיות ומחנה של בני עקיבא וצימר משפחתי ודלק ואוכל. ושאמשיך להתלונן שהם רעבים כל הזמן, והבית מלוכלך כל הזמן ושהם מושועממים, או אף פעם לא נמצאים בבית. שנצליח ליהנות מהדברים הקטנים, ומהשגרה, שאני אתעצבן כמו בכל שנה איך זה מסובך וקשה ויקר לחגוג יום נישואין באוגוסט, ונקנה את כל הציוד לבן השני שמתחיל ישיבה, ונלווה אותו לשם ביום הראשון, נרגשים ומנופחים מגאווה. והקיץ ייגמר בסוף, בבריאות, בשמחה, בתחושת הקלה ובהודיה. ואם אצליח לעשות יו על עוד כמה משימות, חלומות, מטלות ומשאלות, דינו.

הילדים שלט ענק שהם מתכננים לתלות מחוץ לבית, ושהמשפחה שלה מקיפה אותה, ונמצאת שם איתם, וגם אני מקיפה אותה בליבי. ואז הם באריאל, במעונות הסטודנטים, בשני חצאי קרוואן מחוברים, ובאותו בוקר שלפני הנסיעה אליהם אני רצה לקנות לכולם מתנות, מה כבר יכול לנחם, לעודד? עוד בובה? משחק? שקית מלאה בממתקים? כלום... ובכל זאת מנסים. ואנחנו יושבות שתינו על ספסל בגן שעשועים מאלתר במעונות הסטודנטים, והיא מספרת לי שזה גן שעשועים שהעבירו הבוקר מאחד מיישובי הגוש, ועוברת לי צמרמורת בגב.

ובקיץ אחד, שנה אחרי, המדינה בטירוף. חצי מהחברות שלי מהספסל בגן השעשועים בשכונת קריית משה בירושלים מתוחות להחריד מהבעל שנלחם כבר חודש בחזית. ויוצרות מעגל משלהן, שקצת קשה לחדור אליו, וקצת קשה לדעת מה באמת עובר עליהן בתקופה הזו. ואנחנו אורזים את עצמנו וארבעת ילדינו, ועוברים לבנימין, ליישוב שבות רחל. וגם שם חצי מהישוב ריק, חצי נלחמים, חצי ברחו להורים.

בקיץ אחד, לפני שמונה שנים, אמא שלי מתחנת, בשנית. אמא שלי, שהייתה גרושה מאז שהייתי קטנטונת, לא התייאשה ולא הרימה ידיים, כמונו, המשפחה. היא קצה בבדידות ודבקה בחיים. ואני הוצפתי אושר ורק חיכיתי לחתונה שלה, כדי להתפרע ולהשתולל ברחבת הריקודים הקטנה שבאולם. חיים שלמים ציפיתי יחד איתה שזה יקרה, הייתי עדה לקשרים נרקמים שהתמוססו, עוד כשהייתי ילדה-נערה, ללב שלה שחלה מהבדידות בכל פעם שהייתי נוסעת לשבת לאבא, מהמאוס התמידי להתארח אצל משפחות אחרות, והכמיהה לאהבה שלא קשורה לשום גיל. כשהגענו לאולם, חיכו שם ילדיו של בעלה החדש, שרק שנה לפני כן נפרדו מאימם, ועדיין היו בהלם. רגע לפני שנתתי גז לרחבת הריקודים, נעצרת, והתנצלת: התנצלתי שבניגוד אליהם, אני כל-כך מאושרת ושמחה, שבטח יכאיב להם לראות אותי משתוללת, ושאיני יודעת מה הם מרגישים, גם אני יודעת וזוכרת מה זה לאבד הורה. אחר כך,

בקיץ אחד, לפני 17 שנה, אבא שלי פתאום חלה, וכעבור שלושה שבועות פתאום נעלם. בהלוויה שלו עמדתי, בחורה אבודה בת 22, והתייפחתי כמו שלא התייפחתי בחיים. כל כך הרבה דברים שלא הספקתי לעשות איתו ולהגיד לו ולשאול אותו ולטייל איתו ולצחוק איתו ולסגור איתו חשבונות ולכעוס עליו על שנים שבהם היה ולא היה, ולהגיד לו תודה על מה שהרעיק, ולבכות לו, למה לא דרש אותי יותר, למה לא התעקש עליי יותר.

בקיץ אחד, בדיוק שנה ושבעים אחרי, עמדתי מתחת לחופה, מאושרת, זורחת, מאוהבת, קורנת, והלב בוכה וצוחק חליפין; אבא שנמצא במקום אחר, צופה בי מגבוה, במקום לעמוד לציד, ללוות אותי ביום שלי. ואז השמחה והריקודים שלא נגמרו והאורחים שאמרו שזו החתונה הכי שמחה שהיו בה, והסחרור הזה של האושר.

בקיץ אחד, ב"א בתמוז בדיוק לפני עשר שנים, כרעתי ללדת. ימים קשים כתומים ומתוחים, ואני בלידה ללא אפידורל. לא שכך בחרתי, כך יצא כמו תמיד מבחינה רפואית שלא יכולתי. וכשהגיע הרגע, הרגע המסוים והמיוחד והמופלא והנורא והמדויק הזה, שבו החליטה הנשמה לצאת לאוויר העולם, זעקתי ממעמקי הבטן, זעקה שהפליאה והביכה אפילו אותי, כאילו מישוהו אחר זעק אותה ממני, ולא אני, האישה שזעקות ותפילות כאלו ממש לא מתאימות לה. ושם, ברגע הכי בלתי צפוי, זה נזעק: "ה', תציל את גוש קטיף!".

ואז הנשמה יצאה לעולם. ותומכת הלידה היקרה שלוותה אותי, סיפרה לי על הדמעות שהציפו את עיני המיילדות באותו הרגע. כעבור יממה, כשאני מדדה במחלקת יולדות לקחת את התינוקת מהתינוקיה, המיילדת צוחקת לעברי: "הי! מה את עושה כאן? את לא בהפגנה בכפר מיוון?". ובדיוק חודש אחרי, ואני נטועה לספה מול הטלוויזיה, עם תינוקת בת חודש, וממררת, ולא יודעת לאן לנתב את השורף הזה הבלתי נסבל שבפנים. והילדים, בני חמש וארבע ושנתיים, שואלים למה אמא בוכה כל היום, הרי יש לנו תינוקת, ולמה לא עושים כיף בקיץ? ולמה לא נוסעים לטייל? והבעל כבול ומנוטרל לבית, לא ש"ח, לא עוזר במאבק של עם ישראל, לא נמצא אפה שליבו קורא לו, אלא בבית עם הקטנים. ואיתי.

ובקיץ הזה, אחת החברות הכי טובות שלי, רותי פוגל, נעקרת מביתה בצירים. ואני כל כך רוצה להיות איתה, ולתמוך בה, והיא מספרת לי באחת משיחות הטלפון שבדיוק עכשיו היא מכינה עם



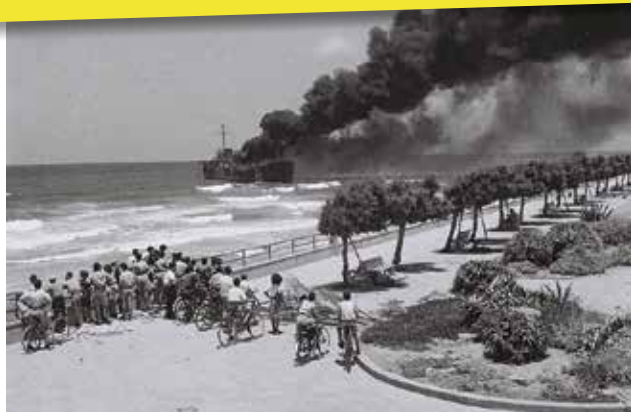
**אידוע
ישראלי**

זהו את האידוע שבתמונה

בכל שבוע נפרסם תמונה מאירוע חשוב לעם ישראל, ונבקש לזהות את האירוע ומתי התרחש. את התשובה יש לשלוח לפקס 02-6516662 או למייל: Hasbarayesha@gmail.com.

בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה רבה!

פתרון החידה משבוע שעבר: ראש הממשלה יצחק שמיר לוחץ יד לשחקן הכדורסל מיקי ברקוביץ', בקבלת פנים לכבוד מכבי תל אביב, אפריל 1987. הזוכה: אורן דיין מאלעזר. הפרס נשלח בדואר.



חדש!



אשור & ותקין

סליחות ארץ ישראל לימים נוראים

נוסח רבני צהר

לקראת הימים הנוראים, סליחות ותחנונים פשוטים ומובנים המעוררים כל לב נרגש. נוסח שיש בו שילוב נוסחים, מסורות ומנגינות מעדות ישראל בהתאמה לראשית צמיחת גאולתנו.

בהמלצת מועצת רבני צהר

מחיר מיוחד ומסובסד יינתן לקהילות ולמוסדות חינוך המעוניינים להתפלל לפי הנוסח הזה

052-3003779 | לקניות מרוכזות: איציק | www.beitel.co.il

שיחת חינם: 1-801-700-201



ספריית בית אל
ספרייה מקוונת

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117 | רח' מלכיים ישראל 6, ירושלים 02-5000783



מה יקרה

ערב סליחות וניגונים בשילה הקדומה / כ"ה באלול 9 בספטמבר

ערב סליחות וניגונים ותפילת נשים מרגשת לקראת ראש השנה יתקיים החל מהשעה 16:00 בשילה הקדומה. בתוכנית: סוירים באתר ובמיצג האור-קולי, מעמד הפרשת חלה מיוחד, שיחה מרתקת של הרבנית ימימה מזרחי, תפילת חנה משותפת, הופעה של הזמר ישי ריבו וניגוני נשמה של הכנר אייל שילוח. לפרטים וכרטיסים: 02-5789111.



דניעין | 9 בספטמבר

יונתן רזאל מארח חברים בהופעה באפרת / ד' בתשרי 17 בספטמבר

מתנ"ס אפרת מזמין את כולם למופע מרגש של יונתן רזאל, שיארח באופן מיוחד את רמי קלינשטיין, דניאל זמיר וישי ריבו. פתיחת דלתות בשעה 20:30. לאחר המופע יצא אוטובוס לתפילת סליחות במערת המכפלה ולסיור באיזור. כרטיס למופע: 60 ₪. כרטיס לסיור הסליחות 45 ₪. להזמנות: 02-9932936.

מופע לנשים "משבר כמבשר" בעפרה / כ"ד באלול 8 בספטמבר

מאיה אוחנה מורנו, אלמנתו של סא"ל עמנואל מורנו הי"ד, בסיפורה האישי במופע מיוחד עם הזמרת רוחמה בן יוסף. מפגש נוגע על הבחירה בחיים, חיבור של כאב, אמונה ושמחה, געגוע ואור. באודיטוריום באלפנט עפרה. פתיחת דלתות ב-20:00. ניתן לרכוש כרטיסים ברכישה מוקדמת באתר עפרה בעלות של 40 ₪, או ביום המופע בעלות של 50 ₪. לפרטים: tarbut@ofra.org.il

בס"ד אלול התשע"ה



מוקד צו השנה



מה אומר לך 'אלול'?

רוצה לבוא מוכן ליום הדין?

גם אתה מרגיש שאתה יכול

לעשות למישהו את ראש השנה

ואתה לא עושה את זה?

דווקא עכשיו: מחזקים את חיילי צה"ל

מוקד 'צו השנה'

קורא לך להתגייס למשימה חד-פעמית

שתישאר אתך לכל השנה!

גם אתה מוזמן להשלים מניין

בבסיסי צה"ל השונים בראש השנה הבעלי"ט.

ארוחות חג ולינה במקום |

חזנים בנוסחים השונים | בעלי קריאה ובעלי תקיעה יתקבלו בברכה

<https://www.facebook.com/TzavHashana> 

ניתן להירשם גם בדף הפייסבוק שלנו 'מוקד צו השנה' או בסריקת הברקוד המופיע מטה



אפרים ואפרים

tzavhashana@gmail.com

050-6231172 (שראלי), 052-5665052 (נדב)

סריקו את הברקוד להרשמה!





מה קודה?



לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

של המקום ואת מרקם החיים המיוחד שקיים בגוש עציון⁵. את הסיוור החלו השניים בישובי מזרח גוש עציון, ולאחר מכן המשיכו לשמורת עוז וגאון שהוקמה לזכרם של שלושת הנערים שנחטפו ונרצחו בשנה שעברה. **דויד פרל** הודה למפקד האוגדה על סיורו במקום, והוסיף כי הוא בטוח שתת-אלוף **כרמלי** יפעל לחיזוק הביטחון וההתיישבות בכל יהודה ושומרון.

מחזקת את חברון במסגרת שיתוף פעולה בין ארגון "לאור נלך" לבין הגרעין המשימתי בקריית ארבע חברון, הגיעו קבוצת תלמידות מאולפנת בהר"ן שבחרו להתנדב בחופשת הקיץ שלהן בקריית ארבע. במסגרת ההתנדבות הן עבדו עם נוער וילדים תושבי המקום וסייעו לחיזוקה של חברון בפעילות למען הקהילה. בסוף ההתנדבות הוענקה להן תעודת הוקרה מהגרעין המשימתי ומראש מועצת קריית ארבע חברון **מלאכי לוינגר**.

אורות בהר הזיתים גם השנה התקיים האירוע המרכזי לציון 80 שנה לפטירתו של מרן הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל ליד מצבתו בהר הזיתים³. האירוע, שהתקיים בליל שישי שעבר, צוין בליל משמר שנמשך עד עלות השחר ומשך אליו מעל ל-3000 משתתפים מרחבי הארץ. באירוע השתתפו הרב הראשי לישראל **הרב דוד לאו**, הרב הראשי לירושלים **הרב אריה שטרן**, **הרב יעקב שפירא**, **הרב שמואל אליהו** ועוד רבנים רבים. בחצות הלילה התקיימה התוועדות מרכזית בהשתתפות **הרב יהושע שפירא** והזמר **יצחק מאיר** שהנעימו בניגונים המיוחדים את הערב המרתק.

שליחי הבקעה רק לפני כחודש התחילו ההכנות וכבר ביום רביעי שעבר נפתחה שנת הלימודים של מחזור א' בשלוחת מכינת "בני דוד" במעלה אפרים⁴. בסיוע תנועת "אמנה" הוקמו בית מדרש, חדר אוכל ומבני מגורים. תלמידי המכינה, שכבר הספיקו לעשות שבת ראשונה במכינה החדשה, שמעו בסעודה שלישית שיחה מפי **הרב אהרונב**, ראש ישיבת ההסדר במעלה אפרים. בשלוחה לומדים כ-50 תלמידים מהמכינה בעלי שבאו להיות שותפים בחיזוק בקעת הירדן. את השלוחה מוביל **הרב אליעזר בראון** יחד עם **הרב תומר וייצמן** ו**הרב עמית זולדן**, בשיתוף רבני המכינה - **הרב אלי סדן** ו**הרב יגאל לוינסטיין** - ובהנהגתם.

שומרי גוש עציון מפקד אוגדת אי"ש הנכנס תת-אלוף **ליאור כרמלי**, סייר השבוע לראשונה במסגרת תפקידו בגזרת גוש עציון. את מפקד האוגדה ליווה **דויד פרל**, ראש המועצה האזורית גוש עציון, שסקר בפניו את היסטוריה

פגישה נשיאותית ביום שני אירח נשיא המדינה **רובי ריבלין** בבית הנשיא את ראשי מועצת יש"ע וראשי הרשויות ביהודה ושומרון¹. למפגש והרמת כוסית לקראת השנה החדשה. זו הפגישה הראשונה המשותפת של ראשי יש"ע עם נשיא המדינה, והיא התקיימה בהזמנת הנשיא ועל רקע פיגועי הטרור האחרונים ביהודה ושומרון. ראשי הרשויות העלו בפניו גם את נושא הקפאת הבניה וההשלכות הקשות שלה על ההתפתחות העתידית וחיי התושבים. הנוכחים הסכימו כי הם רואים עין בעין את חשיבותה של ההתיישבות ביהודה ושומרון והנשיא אף חיזק את ראשי הראשויות באהבת הארץ. "אני אוהב ארץ ישראל בכל ליבי", אמר הנשיא, "מעולם לא הרמתי ידיים על ארץ ישראל ולא ארים. עבורי, זכותנו על הארץ, איננה עניין למחלוקת פוליטית. עבורי ההתיישבות בארץ ישראל היא ביטוי של אותה זכות, זכות אבות, זכות לאומית".

מנכ"ל חדש ליש"ע בתום תהליך ארוך בו התמודדו מספר מועמדים, נבחר לתפקיד מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**, לשעבר ראש מטהו של השר לאזרחים ותיקים, אורי אורבך ז"ל. אדלר, נשוי 6+, מתגורר בעלי, שירת בעבר כמ"פ בחטיבת גולני ושחרר בדרגת סרן, כיום הוא משרת במילואים כקצין בחטיבת אלכסנדרוני. בעבר ניהל אדלר את הגרעין התורני בלוד, בשלוש השנים האחרונות כיהן **אדלר** בהתנדבות כחבר המליאה במועצה האזורית מטה בנימין, והוא מכהן כיו"ר ההנהלה של עמותת המכינה הקדם צבאית "בני דוד" בעלי וחבר פורום מנהיגות צעירה של נשיא המדינה².

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלפם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorishon.co.il